

[Wingsøe.]

det er selvsagt bedre at have en udtrykkelig bestemmelse, der kan tillade den ægtefælle, der har mest behov for en ejendel, at udtage denne, selv om den måtte høre til den andens bodel.

Særlig urimeligt er det efter gældende ret, således som også det ærede medlem hr. Ib Thyregod var inde på under førstebehandlingen af arvelovsforslaget, at fast ejendom ikke kan udtages af den anden ægtefælle, uanset om den har tjent som familiens hjem gennem mange år, og uanset at det måske skyldes mandens mangel på interesse for hjemmet, at hjemmet opløses.

Ægteskabsudvalget har tilsluttet sig den fremførte kritik, hvorefter de nugældende bestemmelser om, hvem af ægtefællerne der skal have fortrinsret i en konfliktsituation, hvor begge ønsker udlæg i samme ting, ikke er tilfredsstillende, og udvalget har i overensstemmelse hermed udformet bestemmelsen i lovforslagets § 70 a.

Selv om man altså fastholder den hidtil gældende hovedregel, hvorefter hver af ægtefællerne er berettiget til at kræve boets ejendele udlagt efter vurdering, og ligeledes bestemmer, at den ægtefælle, til hvis bodel en ejendom hører, skal have fortrinsret til den, hvis begge ægtefæller kræver den udlagt, gøres der alligevel væsentlige undtagelser fra denne regel. Man har ligesom i de andre nordiske lande ment i højere grad at burde foretage en afvejning af ægtefællernes behov for den pågældende ejendel, og i overensstemmelse hermed har man åbnet adgang for en række meget vigtige undtagelser.

Den første går ud på, at fast ejendom, der udelukkende eller hovedsagelig er beregnet til familiens bolig, kan udlægges til den anden ægtefælle, såfremt boligen skønnes at være af den væsentligste betydning for denne anden ægtefælle af hensyn til hjemmets opretholdelse. I kraft af denne bestemmelse kan man altså nu i modsætning til tidligere udtage fast ejendom. Af betænkningen fremgår det, at man går ud fra, at dette ikke gælder et tofamilieshus eller en udlejningsejendom, hvori ægtefællerne har haft en lejlighed. Jeg har imidlertid med interesse noteret mig, at ægteskabsudvalget har under overvejelse at foreslå optaget en særlig bestemmelse i

ægteskabsloven om ret til leje af den hidtidige fællesbolig i sådanne ejendomme. Ikke mindst på grund af den stigende interesse, der har været i de senere år for erhvervelse af fast ejendom, finder jeg, at bestemmelsen på udmærket måde kan medvirke til, at hjemmet bevares for den ægtefælle, til hvis bodel ejendommen ikke hører.

Det er blevet stadig mere almindeligt, at også jævne mennesker har sommerhus, og jeg har derfor glædet mig over den næste undtagelsesbestemmelse, hvorefter også fast ejendom, der har tjent til sommerbolig for familien, kan udlægges til den anden ægtefælle, såfremt sommerboligen skønnes at være af den væsentligste betydning for denne. Også denne bestemmelse har sit grundlag i hensynet til hjemmets opretholdelse og vil vel navnlig få betydning i tilfælde, hvor der er tale om familier med børn.

De følgende undtagelsesbestemmelser åbner adgang for, at erhvervsvirksomhed kan udlægges til den anden ægtefælle, såfremt virksomheden udelukkende eller hovedsagelig er blevet drevet af denne, ligesom arbejdsredskaber og andet erhvervsløse kan udlægges til den anden ægtefælle i det omfang, det skønnes rimeligt.

Ikke mindst på grund af de her nævnte bestemmelser anser jeg lovforslaget for en væsentlig landvinding. Lovforslaget indeholder en udtrykkelig bestemmelse om, at udlæg efter vurdering kan finde sted, selv om værdien af det udlagte overstiger ægtefællens lod i boet, men i så fald må det overskydende beløb betales til den anden ægtefælle; i særlige tilfælde kan der dog tilstås afdragsvis betaling af beløbet med en af skifteretten fastsat rente. Til denne bestemmelse, der altså angår ægtefællernes udløsningsret, udtales i bemærkningerne, at den anden ægtefælle må have krav på betryggende sikkerhedsstillelse i form af pantsætning, kaution eller på anden måde. Jeg er bange for, at man, hvis dette krav skal opretholdes i alle tilfælde, vil kunne risikere, at en ægtefælle vil kunne blive afskåret fra at søge en ejendel udlagt, fordi det ikke vil være muligt at skaffe den fornødne sikkerhedsstillelse. Jeg vil derfor gerne vende tilbage til dette spørgsmål under udvalgsbehandlingen.

Selv om der måtte være visse mindre ting at ændre under udvalgsbehandlingen, der —